

[Christophersen.]

holdt til 80 eller nogle og firs mandater. Jeg går ud fra, at fremskridtspartiet nu har draget lære heraf.

Så skal jeg til sidst vende mig til dagsordensforslagene, og her ser vi jo igen dette besynderlige makkerskab: 3 partier, som ikke er enige om noget som helst, bortset fra at de alle 3 er utilfredse med, at regeringen og de 6 midterpartier ikke har villet give efter for de afpresningsforsøg, de har været ude med. Men dér må socialdemokratiet og fremskridtspartiet altså lære, at den regering, som mit parti lægger navn til, ikke vil bøje sig for afpresningsbestræbelser. Jeg har sagt det før, jeg har sagt det under storebedagsforhandlingerne, jeg har sagt det i forbindelse med boligdrøftelserne: vi vil ikke udsættes for den slags forsøg. Vi vil strække os langt i forhandlingerne, men de politiske løsninger må have en sådan karakter, at de kan accepteres af det store moderate flertal i befolkningen, som ønsker at udtrykke sig ved et fornuftigt midterstandpunkt. Det er ikke yderfløjene, som skal diktere, hvilken karakter lovgivningen skal have. Det må være de midtsamlende løsninger, som føres igennem, og derfor skal jeg altså på venstres vegne afvise de 3 dagsordensforslag.

Hilmar Baunsgaard (RV):

Jeg har et par bemærkninger at knytte til den svartale, som finansministeren holdt, en tale, som jeg selv sagt i situationen i det store og hele kan tiltræde.

Finansministeren beklagede, og jeg deler den beklagelse, at vi ikke kom højere op med den skattefri bundgrænse end de 9.000 kr., og finansministeren gjorde rigtigt opmærksom på, at så skulle man jo se det i sammenhæng med bevarelse af lønmodtagerfradraget. Jeg vil gerne sætte en streg under dette og sige, at for langt de fleste skatteydere, ja, langt hovedparten af skatteyderne, svarer den bundgrænse, der står i denne skala, til den bundgrænse på 11.000 kr., andre partier og andre led i forhandlingen har opereret med. De 9.000 kr. er for langt de fleste skatteydere i virkeligheden lig med en bundgrænse på 11.000 kr., og det skal dog siges, for at man ikke skal tro, at den kun er på de 9.000 kr. Når man hertil lægger lønmodtagerfradrag, tager med, at et

af de forslag, hr. Glistrup remsede op, som skulle være stillet som et krav, ikke er indeholdt i den nuværende skala for de selvstændige, så svarer det for disse grupper til 11.000 kr.

Men så var der en udtalelse fra finansministeren, jeg godt lige vil knytte en lidt mere forbeholden bemærkning til. Ministeren sagde, at så har vi jo moms i reserve, og det kan man selvfølgelig sige ud fra en langsigtet betragtning, men jeg vil gerne sige, at nu har vi her lagt frem et forlig, indgået imellem 6 partier byggende på den kendsgerning, at der ikke er et flertal for en momsforhøjelse her i tinget, og derfor er der ikke indeholdt momsforhøjelser. Derfor skal den befolkning, der skal leve med denne skattereform, forudsat den kommer igennem, selvfølgelig vide, at den er gennemført ud fra den forudsætning, at der ikke gennemføres en momsforhøjelse, og det skal jo også siges af hensyn til den vurdering, man skal anlægge andre steder, bl. a. på arbejdsmarkedet.

Til statsministeren vil jeg gerne sige, at jeg godt forstod, at statsministeren følte trang til at sige, at regeringen har bøjet sig, og det er den blevet hånet for, og det er jo noget, vi alle kan komme ud for, også når det ikke er berettiget. Jeg vil gerne sige, at netop dette, at regeringen i disse forhandlinger har bøjet sig, er der ikke grund til at bebrejde regeringen. Med hensyn til forhandlingerne er der vel også grund til lige at få understreget, at nu må den opfattelse ikke sætte sig, at forhandlingerne mellem regeringen og de enkelte partier var det, forhandlingerne begyndte med. Nej, i måneder har vi siddet partierne imellem og forhandlet regeringens forslag, og heri deltog alle partier, og først da disse forhandlinger var tilendebragt, begyndte de forhandlinger, der er sket enkeltvis med partierne. Det tror jeg er en nødvendig korrektion af den måde, hr. Glistrup fremstillede forhandlingsproceduren på, og så skal jeg i øvrigt lade regeringen selv overtage defensoratet for sin optræden.

Man ved, at jeg ikke synes, at regeringen i alle faser af forhandlingerne har optrådt lige viist. Hr. Kjeld Olesen ville ligesom give det udseende af, at der skulle være en divergens imellem den tale, jeg holdt i dag, og den, jeg holdt ved anden behandling, og det gjorde